

[Anker Jørgensen.]

værd at minde om byggerapportens tal. De tal viser, at på 10 år er grundpriserne steget med 230 pct. I samme tiår er andre omkostninger, det vil sige det, man kalder finansieringsomkostningerne, altså renten samt honorar til arkitekter m. m., steget ikke med 230 pct., men med 289 pct. Ja men hvad er så lønnen steget med? Ja, her skulle man jo tro, at man kom til ondets rod efter den debat, man ofte hører. Men i de sidste 10 år er lønningerne kun steget med 88 pct., altså en merstigning på op imod 200 pct. i grundpriser og finansieringsomkostninger i forhold til lønstigningen. Hvis jeg havde en tavle her i folketinget, ville jeg skrive disse tal op og bede om, at de ikke blev slettet af tavlen foreløbig, så vi stadig huskede dem som grundlag for alle vores begrædelige debatter. Og så har vi i de sidste dage set resultatet af den 14. alm. vurdering. Alle kender resultatet. Jeg kan kun sige, det ikke alene bekræfter, men yderligere forstærker det, som byggerapporten er kommet til.

Der tales om inflation, men mon ikke alle snart er klar over, at der i vort økonomiske system er indbygget en inflationsmotor? Det er ikke lønnen, men det er spekulationen og gevinsten omkring jorden.

Den kommunalreform, vi fik, skabte jo heller ikke den byrdefordeling, som var formålet eller et af formålene med den. Det er stadig sådan, at skatteprocenten f. eks. i Thisted er 22 og i Gentofte kun 11, altså det halve. Det vil sige, at 2 lønmodtagere, der sammenligner deres trækprocent, og som i øvrigt har samme indtægt, stilles meget forskelligt, uden at der er nogen som helst rimelig begrundelse for det. Det er for det første socialt uretfærdigt, og det er for det andet et udtryk for de svage kommuners helt umulige stilling. Dette problem har kommunalreformen altså ikke løst. Kommunalreformen er, hvad angår byrdefordelingen, simpelt hen tabt på gulvet.

Vi mener derfor, der bør tilvejebringes bedre muligheder for at hjælpe de vanskeligt stillede kommuner. Jeg ved, at forslag i den retning allerede er gennemført, men enhver kan se, at de slet ikke løser problemet om den meget store forskelsbehandling, der her er tale om. Det af socialdemokratiet stillede forslag om en statslig finansierings-

fond til delvis finansiering af anlægsudgifter i de svage kommuner ville være en bedre løsning og ville skaffe en mere retfærdig byrdefordeling.

Hvad angår momsen, husker tinget naturligvis, at vort parti stemte imod forhøjelsen, ikke mindst fordi den ikke fulgtes op af tilstrækkelige kompensationer. Det er vigtigt for os at opnå et positivt resultat af denne forespørgselsdebat. Vi vil derfor ikke stille forslag om at røre ved momsen. Dels håber vi, at regeringen forstår situationen og er imødekommende, dels mener vi, at det er rigtigst at sætte ind over for den alt for voldsomme udskrivning, der er sket ved misbrug af kildeskatten.

Vort forslag er, at enten bør udskrivningsprocenten nedsættes og de deraf nødvendiggjorte reguleringer gennemføres, eller også må lønmodtagerfradraget forhøjes ganske væsentligt. Måske vil disse foranstaltninger give visse administrative vanskeligheder, men de må være til at overvinde, hvis man virkelig vil råde bod på de eklatante fejltagelser, som regeringen har gjort sig skyldig i på dette område.

Vi minder endnu en gang om, at da vi ikke tidligere kunne komme igennem med de udgiftkrævende reformer, som vi ønskede, og som vi foreslog, så foreslog vi, at kildeskatten blev udskrevet med en betydelig mindre procent end den af regeringen vedtagne på 95. Vi var villige til forhandling om en anden løsning, men regeringen afviste. Vort forslag ville endda have sikret et betydeligt kasseoverskud. Men regeringen ville, som det er sagt nogle gange, absolut op på et kasseoverskud på 1½ milliard kr. Ved en kombination af de sociale ordninger og ved en vis reduktion i skatterne må det være muligt at løse det reallønsproblem, som i øjeblikket diskuteres så kraftigt.

Det store kasseoverskud vil naturligvis blive reduceret, formentlig med omkring 800-900 mill. kr., hvis man går ind for de tanker, der ligger i vort forslag. Det afhænger naturligvis af, hvordan man fordeler det på skattelettelser, og hvor langt man går med hensyn til de sociale ydelser. Vi vil dog gerne gå ind i forhandlinger om forhøjelse af formueskatten, af arveafgiften samt af kapitalvindingsafgiften. Jeg nævner disse ting, selv om jeg egentlig mener, der er nok